

סגן וקסלר חיים - ויקטור

988650

בן אטל ועמנואל

נולד ב- כ"ה אלול תש"ז 10.9.1947

התגייס לצה"ל בספטמבר 1966

שירות בגדוד "גבעון" (13)

נהל ב- ה' חשוון תשכ"ט 26.10.1968

בהתקלות עם האויב

צוין לשבח ע"י הרמטכ"ל.

וקסלר חיים ויקטור,

בן עמנואל ואטל. נולד ביום כ"ה באלוול תש"ז (10.9.1947) בקהיר, בירת מצרים. בשנת 1957 עלהה המשפחה לארץ וחאים נכנסו לבית הספר הייסודי על שם אגרון שבקרית היובל בירושלים. לאחר שסיים את לימודיו שם למד בבית הספר התיכון המקצועני "אורט" שבעיר. היה חבר בסניף "הנווער העובד והלומד" בקריית היובל והוא מטעם התווך בו; שם עסוק בהדרצה. שניים היו תחביבו ובמה עסוק בשעות הפנאי. צילום פרחים ומראות נוף היה אהוב עליו והיתה לו גם מעבדה לפיתוח תמונות. כן אהב לחלל בחילילים שונים, לתופף ולנגן במפוחית. לפני שירותו הצבאי עסוק שנה אחת בפנימיות "כרמיית" אשר בעין כרם. האחריות הייתה אחת מתוכנות נפשו הייסודיות. כן היטיב להכיר את מצוקת הזולות. הוא לא היה מסוגל להתעלם מן הנעשה סביבו ולקח חלק פעיל בכל המתחוללים בקרבתו. הוא לא יכול היה להישאר אדייש לאנשים הסובבים אותו ולעניניהם המתחוללים סביבו. את בעיות מדינת ישראל הכיר מיילדותו. למרות הצעות המפתחות אשר הריוו קיבלו לא הסכים לעזוב את הארץ ולצאת לאוסטרליה. יחסו להם היה חם, קרב ואוהב וקשרו היה אליהם באלאפי נימיים דקים. בעל עקרונות היה ואין ספק שעקרונות אלה שהציג לפניו באו לביטויים בחני השיתוף של הקיבוץ ובחני הצבא. לצה"ל גויס בספטמבר 1966 ויצא במסגרת גרעין "מרום" לנח"ל. הגרעין שלח אותו לפיקוד והוא עבר קורס מ"כ ולאחר מכן קורס קצינים. בתום הקורס הועבר לחטיבת "גולני". הוא היה דמות אהובה על פקדיו ומפקדיו כאחד. על פקדיו נתחביב בזכות דאגתו הכנה להם, משום ההתלהבות שבעבדו שבחרכיה סחפה גם אותן - ובעיקר בזופת קדושת המטריה שעלה שפך את דמו. חביב היה על מפקדיו מושם שהיה חבר ומפקד אחד. דרך פועלתו הייתה רצופה עליזות וכל מעשה היה מתובל בשמחת העשייה. נוסף לשמחה זו הייתה הנכונות-שחיים גילה לכל. אך ביום ה' במרחשון תשכ"ט (26.10.1968) נפל חיימ בהתקלות במארב האויב מצפון למשק דן. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים. ביום נפלו הועלה לדרגת סגן. "על גilioי אומץ לב, התנהגות למופת, כוח סבל ודאגה לאנשיו" בתקנית זו צוין לשבח על ידי הרמטכ"ל רב-אלוף חיים בר-לב. וזה תיאור המעשה: בליל ה-26 באוקטובר 1968, בעת היותו מפקד סיור שנע בגיזרת משק דן, נפתחה אש אויב לעברו מטווח קצר. ממתח אש האויב נהרג אחד החיילים מחיורי הסיור ושלושה חיילים נפכו. סגן ויקטור וקסלר היה אחד הפצועים קשה. רגלו האחת נקטעה במקום ורגלו השנייה התרסקה. על אף פצעיו הקשים המשיך סגן ויקטור להפעיל את נשקו, לפקד על הכוח וdag לטפל בפצועים. תוך גילוי סבל והתנהגות למופת. כשהגיע כוח החילוץ פונה סגן ויקטור ונפטר בדרך לבית החולים. הריוו הוציאו לאור חוברת לזכרו בשם "חיים" בספר "המלחמה שלאחר המלחמה" בהוצאת ענף ההדרצה וההסברה במתכ"ל מסופר על הקרב שעליו צוין לשבח.

כֵּד נַפְלָ חִיִּס...

כֵּד נַפְלָ חִיִּס.

... עם רדת החשכה יצא לדרכ בלוויות חייליו. בטרם הגיעו למקום המירוע שركע עברו פגץ. החיל שמאלי גלעד בהרגו בו בטוקום. חייס נפגע קשה בשתי רגליו. צולו שותת דם, אבל את הכרתו לא אבד עדיין, המשיך וצעק לעבר חייליו להמשיך באם. הוסיף להסביר אש מטבחו הרוא ולצעק לאחדרים: "חברה, אני רודצה לשטוע פה אש ? ..." גם באמורנים היה צועק באורתה בימה מאחדת: "חברה, אני רודצה לשטוע אש ? ". לאחר מספר דקות פרוגה לבית החולים ובדרך נפטר. השאיר את כולבו הפטושים לנבי הכר. חבריו הטרובים וחייליו לא האמינו לשטוע איזביהם - ופרצו בבכי מר ...

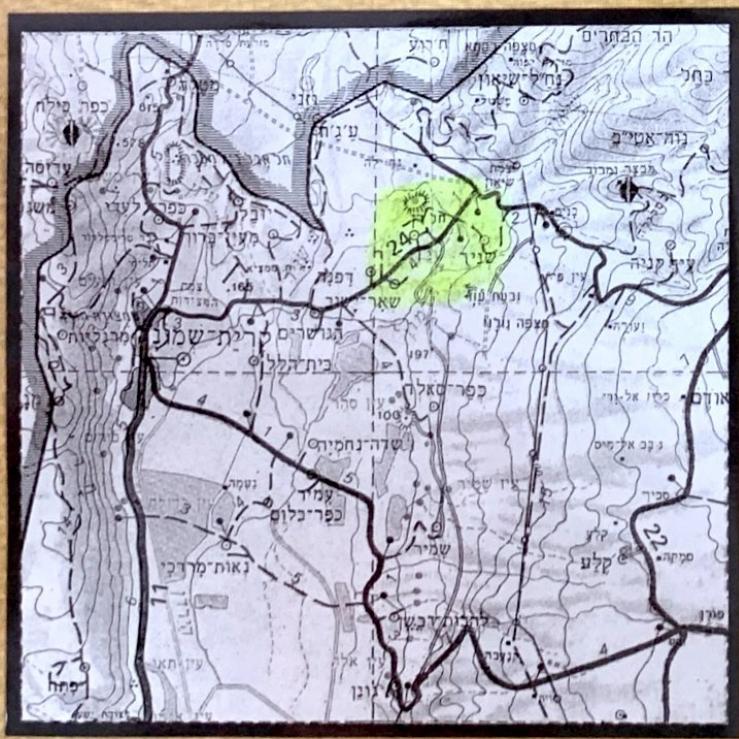
ת.ג.צ.ב.ה.

זיהושע זיידנוב.

מפת אזור נפילתו

ת.ג.צ.ב.ה.
ויקסלר ויקטור-חיים
1947-1968

...את רציתך את כולם
את יפה הנאהך ונתקלא
בכבוד שנותך, פסגת
את עזך את מכך גבאות.
ולמה אקזתך נזם
את חלואך כרעיל גולאות.

עמך

צְבָא הַגָּנָה לְיִשְׂרָאֵל
2183.33

312-313 பாலை விடுமிகி விடுமிகி விடுமிகி

הנתקה ג'תביהו הילזום מה דבירה ולחין שעה אז
אנו פטירתם של הרים מירון סמואל לויין חיים צבי
ענץ (ו) חסן אלחנן אורי תבקרין הרוב בענין גנטידין
ה' תשל תשרי, 26 טבת 1979.

1529 विष्णु के लक्ष्मी
विष्णु विष्णु

הַמִּזְבֵּחַ וְהַמִּזְבֵּחַ

925-150/3
הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ עָלָיו
בָּרוּךְ הוּא הַיְהוָה

תעודת צל"ש להורים השפויים מעניק הרשות הרכבת, וביאלוף חיים ברכבת.
“בון זיקטור וקסלר... המשיך גהפטל נשא... לפק... לדאג לטיפול בעצושים...”

”יהי זכרו ברוך”

וקסלר ויקטור - חיים זיל

השגיאו

הנני לציין לשבח את : —

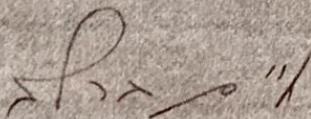
988650 סגן ויקטור ויקטור זיל

על גילוי אומץ-לב, התנהוגות למופת, כוח-סבל
ודאגה לאנשיו.

להלן תיאור המעשה : —

בליל ה-26 באוקטובר 1968, בעת היוטו מפקד סיור שנע בගירת משקazon, נפתחה אש אויב לעברו מטווח קצר. ממטח אש האויב נהרג אחד החילאים מחולית הסיור ושלושה חילאים נפצעו. סגן ויקטור ויקטור זיל היה אחד הפצועים קשה, רגלו האחת נקטעה במקום ורגלו השנייה הטרסקה. על אף פצעיו הקשים, המשיך סגן ויקטור ויקטור זיל להפעיל את נשקו, לפקד על הכוח וdag לטיפול בפצועים. תונך גילוי סיבולת והתנהוגות למופת.

כשהגיע כוח החילוץ פונה סגן ויקטור ויקטור זיל ונפטר בדרך לבית החולים.

**חיים בר-לב, רב-אלוף
ראש המטה הכללי**

כ"ג טבת תשכ"ט
13 ינואר 1969

קטעי עתונות

אביו של סג"מ. וקסלר ז"ל מת משברון-לב בירושלים

לפניהם כשבועיים הונעך לבן צל"ש

סיני עלה לאחד החישוב ב' קריית יובל בירושלים. חבלו קליטתו זו קשיים והוא נטה להעתר לנטירות קרבאי ב' אוסטרליה. לבוא להתגורר עמו, אך בנו ובנה הצעירם בד לשאר מאין הוא נגע לדבונם. ימים של מתח צבוח עליו במלחמה ששת והיבט כTHON הבה. בז' לתהות דיבא: "אבא איבי זה?"
 כאשר גזירה העדיפה על נפילת בנו, אידענו איזה מכה חוקה בל' — אמר ושוב פרץ ברכך.
 פשבוע לאחר הביששה הווומי ב' הווא, איסטו ובנו לשלכת הרמסכ"ל בגיאליק הרים. ברי' לב, שם נוגשה לסת העתקה הקלה — אין לסתה.
 האס שב לגדתנו, אך חייט לא היה לו נזק, בשבלו הם נסתיעם איעשען למורלות מזרימה, הגטרף לאחד מהחיו. ביום א' העבעו אותו השבע. עמנואל וקסלר זיל, והוא למנחות בירושלים.

ליל מוצאי-שבת, ח' 26 באוקטובר 1968, או שט' כטביכות הגבול הלבנוני, יצא בחתת חילוי צח"ל, בולם געריט לפגישת עם האש. הטעינה החיתה קטרה, מהונמת ואכזרית. רק ארבעה חזרו ממנה על מנת לסתור את הטריטים. שני האחרים נפלו בשוליו הדרכ, זה בצד זה.

שעות לאחר מכן, מצא עצמו צועד שובchez מיוחרי מפקדו, אליעזר לא ניקה את נשא כראוי ויקטור פקד עליו לצאת וסידור הנוכחי. ("תצא לסידור ותחזור שם כשאתה עייף עלייך לנוקות את הארץ, ככה זה"). לא היה והמנגן. מעולם לא "תקע", תלווה בגנד אחד מחייביו, אף פעם לא שלח לבית טהרה. משך הזמן התרגולו החילאים לראות בו מעין אהבו גורש שחייבים לציית לו. הם לימדו אותו לשחק שששבש והוא היה מאושר בילד כשלעה בידו לנצח מישתו מהם. אבל בשקם מן המשחק היה שוב המפקד. מעורם לא קראו לו בשמו הפרטני.

על חייו הפטרים ידעו מעט מאוד. הוא היה בן 21 ונולד בקניה. אביו בן זכרזון-יעקב עבר למצרים אל אחיו מיד לאחר מלחמת העולם הראשית נהה, הוא עסוק שם בעבודות. ויקטור נשא לח ללימוד בבית ספר צרפתית ועובד את מגדרים. יחד עם הוריו, זמן קדר לאחר מלחמת סיני. משך תקופת קדרה שהתחמלה המשטה בזכרזון-יעקב ואחר עברה ל- "מטת-יובל" בירושלים. ויקטור למד בבית-הצזון-ילשכת, מיום 13 ביינואר 1969 איינו מספר כל ואת. במנילת הקף ה- מהודרת, בשפה הבירית, תמציתת וקורת מציגין רך כי "...באות היוות מפקד סיור שנע בגורות משק דן, נפתחה לשבדו אש אויב מטווח קצר... עד אף פצעו הקשים והמשיך טנו ויקטור וקסלר להפעיל את נשקו, לפקד על הכוח ולדאוג לסייע ב- פצועים. תוך גילוי סיבובות והתחנהנות למופת.

"cashenut כוח החילוץ פונה טנו ויקטור וקסלר ז"ל ונפטר בדרכ' לבית-החליס".

לאחד מהם, טנו ויקטור וקסלר, שהיה לנו הקרב האחרון, הוענק בשבע שער ציון לשבחת הוריו ואחותו קיבלו את מנילת הקף, חמוץות את ציון הנבי רת הגדות ביחס בצה"ל, מיד הרמטכ"ל רב-אלוף חיים ברילב.

הטקס היה קצר, שיטוט וונגה. איש לא בכח בו. איש לא הספיק. עברו שעיה קלת. במחודרות החודשות, שמעו מאות אלפי אורחים לראשונה את שמו של הסגן הנבואה והאנאת. אחרים קראו את סיפונו בעיתונים. למחורת כבר הפק הכל להחלתה של ההיסטוריה.

אבל בליל מוצאי-שבת, ח' 26 באוקטובר 1968, עדרין היה המאורע כלו חי, נושם ומסffi מאין כמנה הלילה חסר הירח היה אפל לנגרוי. הדרמה הייתה כבירה.icity היהת החילאים געה על הכביש, כשהשקה דרור בידית. איש מן החילאים לא דבר משך חמיש-עשרה דקות הצעירה.

סונ-משנה ויקטור — ציון מזה שנה ושלושה חודשים — גבורה ושריר, צעד בראש. הוא נשא עמו חת-מקלע עוז משומן ודרון. לשמאלו צעד שמאי ולעד מראש-פינה. סימינו צעד ציון חברוני ומארחיםיהם הילכו קליף ואן פיר, אברם דוגן ואליעזר נתנאל — כולם טוראים, לבושים מידי קרב מנורדים, ואוחזים ברובי פג. שמונה חודשים בחטיבת חיל הרגלים גולני.

אבא,

אני ח'!

ה שהוקם ליד הגובל הלבנוני ושייקטור שימש כמפקדו. הם באו לאייר ולה לשם עירצת סיור זה. וכן אלה שקדמו לו ואלה שאמרורים היו לבוא בעקבותיהם. משך השבע שכו שהוא בשטח, בתום שירות המוצב היומי של חפירות, סיורים, סיור ריי גילי מוקשים, חצויות, מסדרי נשק ושוב חצויות-הסתיק ויקטור יצא ל-3 סיורי לילה, בונה אחר זה. אליעזר נתנאל נשתחף עמו בסיפור הלילה. הקודם — כמה שעות של הילכת והיראה, עניינים בולטים באסלה, הקשה מאומצת ולא כלום המסתפים סמוך לאור ראיונות. עת, 24

2 בගבול לבנון

הказין שנחרג בהיתקלות עם חבלים מלבנון - מומלע לצל"ש

— מאות יעקב ארו — צה"ל בחוליות מוחבליות מ- פגון ממשנה ויקטור חיון לבנון, כשלשה וחצי קילו. לוי גבורה ודקות גמישתמן וקסלר ז"/ה, שנחרג במנצ' מטרים מ_tFן למשק דה גמרות הדומו פצוץ. אין אי שבת מהיתקלות משמר החומינע עיר ידי מפקדו ל- שותה.

הказין הצעיר מירושלים היה מפקד משמר, שנע רגליית. מ" צפון לקיבוץ דן באיזור עב" סריה, סמוך לשעה 8 בערב נפתחה אמש, מטווח של 10 מטרים, על גושי אמשמר על ידי מאורב של חבלים. בין נורדו לעבר חיליא צה"ל מ"ר רימונגי. בהתקפות א-חד הרימוניים נגע המפקד בג"מ וקסלר, הצעיר נשא אד בחרה אלה. אחד מ" חייליו, גלעד שםאי נהג במקום שניים אחרים נפצע, אחד מהם קשה. סג"ם וקסלר המשיך לפקד על אג" שיו. הוא פקד עליהם לחז" טופת, נור בפצעים שנגרמו ופקד על החילאים שלא נפגעו לדרכו אחרי החבלים. למרות פצעיהם האושה, החל לירות עבר החוליה.

בעבור דמות אחותו איבד ויקטור וקסלר את הכרתו ד" מקץ זמן מה בפח את נשותו. מפקדיו המליצו בפניי פיקוד הצפון,agalof-Zid אל עוז, כי יוענק לו ציון לשנתה.

(ראה ע"מ 4)

2 חילילם בגוּגָן בהתקלות ליל קיבור זן

מאות סופר "למרוחם"
תל אביב. — שני חילילי צה"ל נרצנו ושניהם אוחים נפצעו ב- התקלות משמר צה"ל בחוליות חבלים שאירעה במו"ז אישבר מצפון לקיבוץ דן.

ההרוגים הם סגן משה וקסלר וקסלר בן 21 מירושלים טרוואי גל-עד שמאי בן 18 מראש פינה. דובר צה"ל מסר אתמול כי ב- סואצ'א-ישבת סוזן לשעה 7.45 גת"ק? משמר צה"ל בחוליות חבלים בברחק של שלושה וחצי ק"ט מ- צפון לקיבוץ דן. סופר "למרוחם" מצין, כי מוקט היתקלות קרווב לגובל צוויר ו- נראתה שהחבלים היו בדרכם לבצע מעשי חבלה בשטח ישראל. הם נ- אעו כאשר נתקלו במשמר צה"ל. ביןתיים נמסר, כי חיל גסף שי- נפגע בתקנית של ליל שבת באיזור אשדוד יעקב נפטר מפצעיה. התדרוג הוא רונו שרונו מקידום גבת.

משמר צה"ל נקלע למארב בגבול הצפון

“המ”מ ירה עד הסוף...”

סג”ם חיים וכסלר חלים לצאת להתיישבות... טוראי גלעד שמאלי יקבר בראש פינה ליד קבר אחיו, שנחרג במיוקש לפני כשנה

טוראי גלעד שמאלי

חולמים הפטישתני בזופת. סג”ם ויקטור וכסלר הוציאו את נש”ט מטה פרט בתרבזון ייחודות היה לוין — כאילו רק לנאות חייה להעביד את השקד... שעת ארוכת ישבו אתחול בראש המועצה המקומית ב’ ראש סינаг. מד אלמן הרש קבביך ובקביני צאיל בשחם סטלבטים אין ייינסן לבכיה של מפקחת שמאלי להרעה לה על מות בנה השוני, גלעד, ב’ טרט גבלדי הפטץ של הבן ה’ ראשוני, פסייק. בן 23, שם זו את מוזע בבריא 1966, ב’ מירקוש סורי באיזוז אלמנור. ב’ 8.30 בבליך ראנזן את האם צוילת שם חסר לחנות כל המושבת הקהלה כמרקחת מתחאסון ואילו היא איננה יו’ דעת דבר — ספאל לי ראש המועצה — לא יצליחו יותר לברלוין והאיפלען שטרכרטים להכנס ביתו. צוילת המושבת ורימא נלו אל קזינו צה’ל שנכנוט לביה. מישעיה עוז אמר. בלומת, עגמ נצער, בן 28, ב’ ה’ 20, נו הולוניס איזנזה פרץ צח בעקבות שבר, חזרה וקר אה הילימות: “על מקם גל עדו...”.-tab. דה, המשותק ברגלוין, ישב בסתת מריר ב’ בכוי, הרופא היה נאלץ להז ריל לאב לאם וורקוטן תר’ געה כדי לשדר ממתק את מחלות תאונה. גלעד — גביה, חסן שר’ (המשך בעמוד 2)

סג”ם חיים וכסלר

התבדוח והשתעשעו בבסיס. שיחקו להפתמת המות והשען מום ותחלפו בדריות. את דרי’ סם לעיד עסן מרחק רב ב’ רגלא, עד שנסעה דרכם ב’ טבעת המפקחת.

בעינויו של צוין עולות דרכ’ לים בין החלבים למשכל, הגעה תנגורות והותל באנר’. היה, בך בך ואספה גוינוו של גלעד שמאלי לשלוות ה’ פזיצים והם הושכוו לביר ה’ כל... ליפוי נאטל לטורה.

הוא היה חבר...

הראשון נפצע נלעד שמאלי מראש פינגן. הוא נפצע בפניה ובחוואר. צמף לא הגת חמ’ מ’ סג’ם ויקטור וכסלר, שפע להmino, נחבט אף הוא במאן’ לומת הנפץ. רגלא רטשן כל זאת שא שלח את נשקו

מאת יחזקאל המאירי,
כתב „ידיעות אחרונות“

“ככה, צעדיינו קצת שופפים מomoreד הווארד/ בשפתחות שמענו שירקה אוימה וראיתי שניהם מההברחה נפלום... הוכתי בחלה... התעלפת/ וקמתי מלה...”, סיפר לי צוין, אחד מאנשי המשמר של צה”ל שנתקל במוואהישט ביחירת המוחבלות, צפויות לקיבוץ דן.

השעה הייתה 7.30. אנשי המשמר פלימו דרכם ב’ מחסנאות שהיחס אותה כבכי עט. גם צוין, שורה לבינו של חמ’ מ’ פגע ברגולו החמי’ גנית. “זולתי למ’”, שאלתי מה קרה לו, אם אני יכול לעור לו, והוא הרחיק אותו מעלייה, נגראתה שלא רצח ש’ אראה מה קרה له, רק דרש להזעק תבורות. והוא המשיך ליראות, עד שנוף נמטו...”.

הוא היה חבר...

ובחוואר. צמף לא הגת חמ’ מ’ סג’ם ויקטור וכסלר, שפע להmino, נחבט אף הוא במאן’ לומת הנפץ. רגלא רטשן כל זאת שא שלח את נשקו

המ”מ ירה עד הסוף

מוסלמים בדמותו של תלדו

לי’, כתוב במכתבו האחרון של אב הגע, אני מרגnis טיב ודויג לעצמי...”

סג”ם חיים וכסלר נרחש מפני שירות עליין, לא קרביות והתנדב לצונאים. אך משחתו רך אחרי “מבצע נשר במילן האחרון. משהע קדר”. אביה העוסק בזירות בירו אותו מתցחים. היה מדויכם ומואכזב”, סיפר לי פות, קבע מושבו בדירותם ושם גדרו חיים יאהו. אחיהם שרדן למשפטן.

קשר המכabbim היה הדוק ביהו. כמעט כל ימים כתוב שיצא להתיישבות בקיבוץ גלעד הביתה — סיפור בני המשפוחה. נס בים האחרון פורד שבגליל, אחומו השת’ כתוב גלעד שני מכתבים. ל’ חיים מנה את הימים עד ש’ יהו סיטק בידו לשלחם. הם מבלוי ש’ נמצאו לאחר מותו בכיסו... ולא זכה...

"בדוק לו

"את הדופק"

ה שפט חייך מישורי ונכון. סלפי ה הנולות הסחוויות וקיבותם הייחידיות האפורות החבשו חלאה, אל מרגלותו הר בעות שחשירן באוקט. על הבביס לא נספה قول.

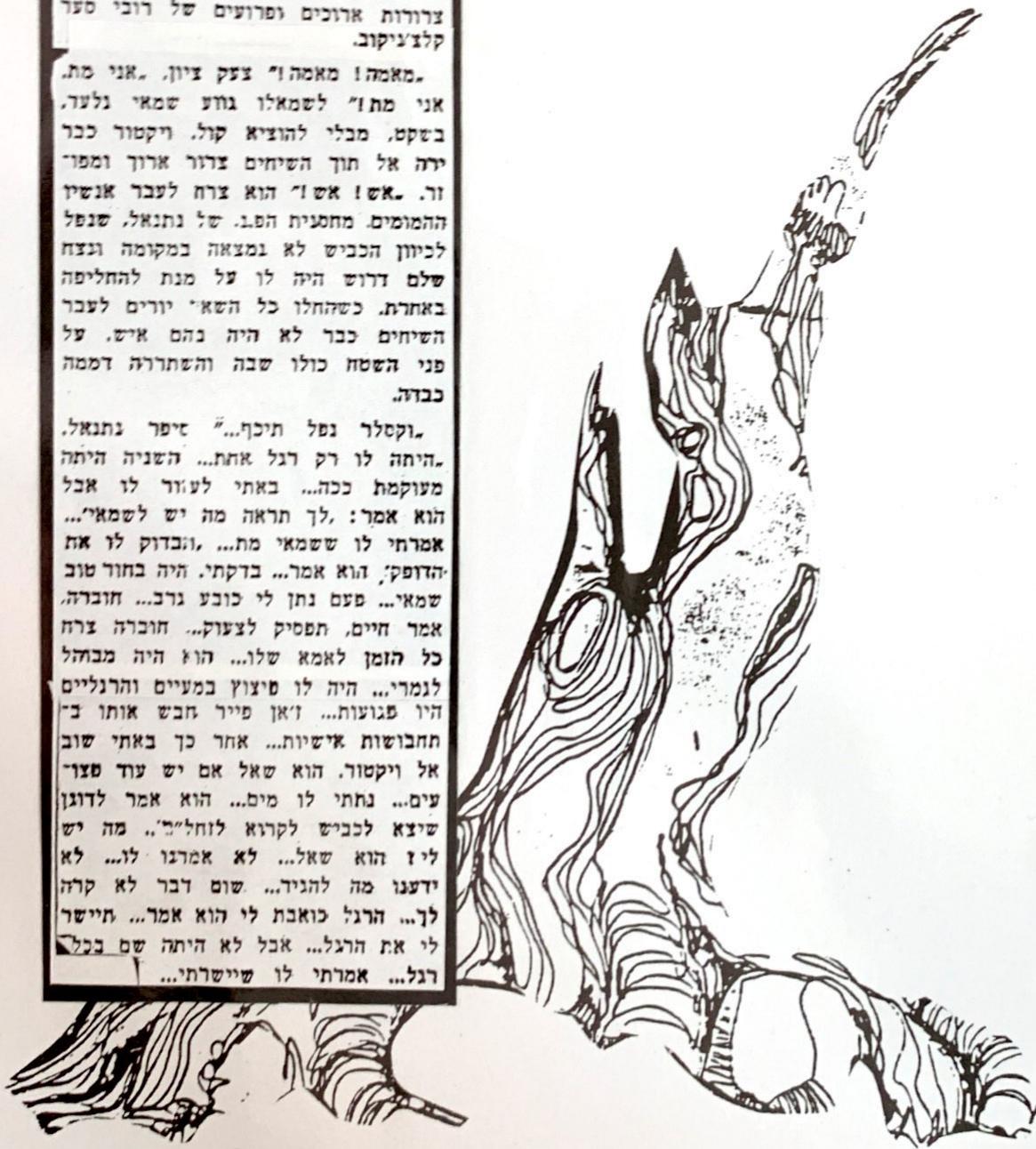
"בסוד", לחץ ויקטור, "אנאנו יורדים". הוא פנה יסינה לפניו הדעת. החווילים בזען אחריו, בזירות נצעיניים מולצות את השור שמסביבם. זניטם מקם, חנאל וואן פיר, מסטרים שלא ראו לסתה כלום.

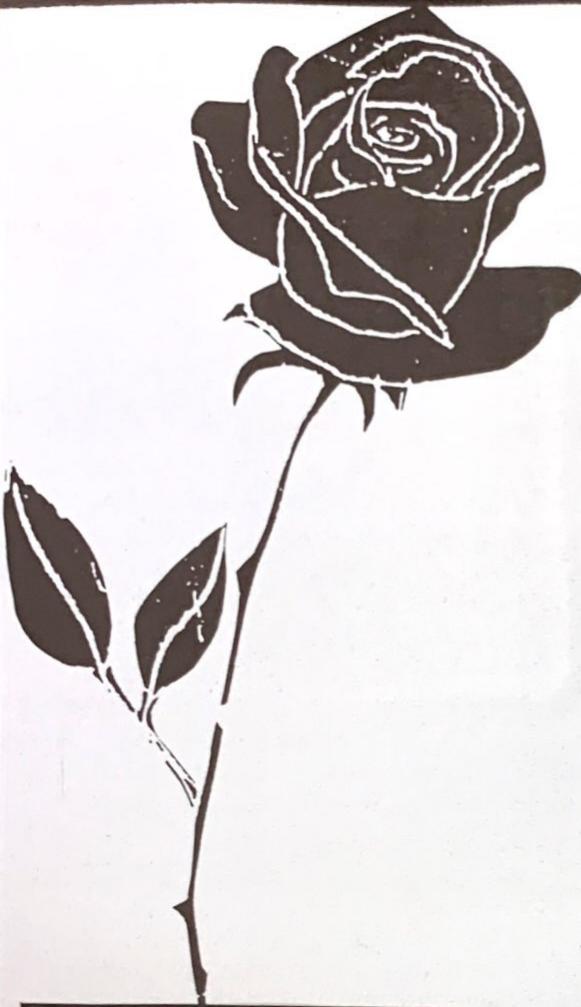
הם נמצאו בדוק ארכעה מטרים מ' הבביס עת גשלות לענדום פצצת הבובוקה החבקה היה קרוב ונסחורה. הרעם היה נורא. החללים נתשו לדודים בכוח. מכין השיחים, מטרים אחדים זמאלה. נורו צדורות אורוכים ופ魯עים של רובי סער קלזעיקוב.

"מאמא! מאמה!" צעק זיון, "אני מת. אני מתו" לשמאלו וחוץ שמאי נלעד, בזקם, מבלי להזכיר قول. ויקטור כבר ייה אל תוך השיחים צדור ארון ומפור זר. "אָסֵן אָסֵן" הוא צריך לעבר אונטי המומרים. מחטנית הפט. של נתנאל, שנפל לכיוון הבביס לא ומזאה במקומה ונגעה שלם דרוש היה לו על מנת להחליפה באחרות. כשהחלו כל השאי יורים לעבר השיחים כבר לא היה בהם איש. על פני השפטו כולם שבת והשתרעה דמתה כבהת.

"וקסלר נפל תיכף..." זימר נתנאל. היהתו לו רק רגל אחת... השניה הייתה מוטתקטת בכלה... באתי לעזר לו אבל הוא אמר: "לך תראה מה יש לשמא..." אמרתי לו שasma מה... ובדקוק לו אט אמר... הוא אמר... בדקתי. היה בחור טוב הדופק, והוא אמר... בדקתי. היה חבורת חוברת... פעם נתן לי כובע נרב... חוברת צרא אמר חימי, תפיסק לצזוק... חוברת צרא כל הזמן לאמא שלו... הוא היה מבול לונדרי... היה לו סיוץ במיעים והרגלים היו טגעות... זאן פיר חבש אותו ב' חבושים איזוות... אחר כך באתי שוב אל ויקטור. הוא שאל אם יש עוד פזוי עים... נמתי לו מיט... הוא אמר לדוגן שיצא לבביס לקרווא לוחלה... מה יש לי זו הוא שאל... לא אמרנו לו... לא ידענו מה להגיד... שום דבר לא קרה לך... הרגל כואבת לי הוא אמר... חישר לי את הרגל... אבל לא הייתה שם בכל רגלי... אמרתי לו שיישרתי..."

חברים ספרים על נפילתו של חיים

לא בא לנו

לשחק

„**א**חר כך בא המשאית... חובש אחד מופיטות... אמר שכואב לו מאר אבל לא צעק בפֿלְלָה... כשהעלו אותו למשאית הוא חייך אליו ואמר שעוד נ shack טעם שמי בש ביחד... אחר כך חם גסעו... למחמתם אמרו לי שהוא מת...“

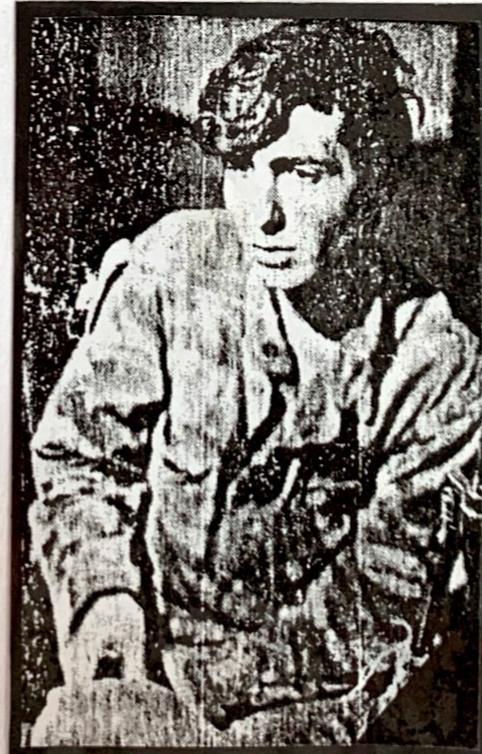
„חיכינו שם עוד כמה דקות ובא כוח התגבורת... היה מירדף... בבורך סיירנו לנו שהמגעה למקום אויל רבע שעון לפנינו... היו שם שבעה חבלנים, ואחד מהס הצליח זיקטור לטזוע... רצינו ללחוץ ללויה של זיקטור ו Zamai אבל לא היה אפסרי... הכל נמשן כרוניל רק עצוב יותר... סיורים, תצפיות, מיסדרים, סיור מושב... רק שכבר לא היה כל כך שמח בשחק ששבש... כבר לא בא לאף אחד לשחק...“

לדרד

עם דמדומים

אחרי המלחמה יצא לקורס קצינים חומן קדר לאזור שסיטס אותו העבר לנולני וקיבל לידיו מחלקה טירונית. היה זה תפקידי הפיקודי הראשון ומגנו ונמו היה עמו לא לאכוב איש. תמיד חשב לעשות קריירה בצבא" סיפר סג"ט שלום חברו ביהודה ובבית הספר לקצינים לשתיינו מעלים את דושא האתימה. ל��ע היה אומר: „חברג, מישחו הרוי צריך להקריב את עצמה. ואת היהת אולי פראה אבל הוא תמיד עשה דברים כי רציניות. אפילו להקריב את עצמה.“

להציגות כמעט ולא יצא. „אני לא יכול לעמוד את המושב ללא השגהה“, היה אומר לחברו בסוג. עם זאת היה מעדיף לשולח מכתבים הביתה. כל שבוע היה שלוח מכתבים הביתה. בעומ שבת האחרון, בשעה 11 התקשר כהרגלו אל בית ההורדים בירושלים. החילום שמט את קסמי ההשחה הציגותים: „אני בטוח לנמרין... אני בטדר... בן כנ, אני נזהר... בטח אני מותגע... אקסוץ בחוזמות הראי שונגה...“. בשעה חמץ נכנס את כולם לתדריך. הסביר לחילום בטעם המלינו איז יילכו מה תפקידו של כל אחד, מהן הוראות-להתיחה באז ומתי יש לESAOL סיסמה. עם דמדומים יצאה הכיתה לדראן.

NNNN

TELEGRAMME

J 186
ZZCZC GID156 OAA865 TL1073
ISJN HL AASV Q28
SYDNEY 28 4 2006

LT
WEXLER 3/9 GORDON ST KYRIAT YOWELL
JERUSALEM ISRAEL

INCONSOLABLE PERTE TRAGIQUE DE NOTRE HERO VICTOR PLEURONS
ET PARTAGEONS VOTRE DOULEUR COURAGE ET PATIENCE
NAHUM COHEN JAMES MAIO FINK

COL LT 3/9

10

NNNN

תְּלִיגְרָם

J476 GID509 CW347
CROYDON SURREY 31 5 1225

LT
WEXLER 3A GORDON STREET
KIRIAT YOVEL JERUSALEM

MEURTRIS DU GRAND MALHEUR PLEURONS AVEC
VOUS VICTOR HEROS NATIONAL ARRACHE EN PLEINE
JEUNESSE STOP VOUS SUPPLIONS GARDER COURAGE TENDRESSES
SIMON RENEE BEN

TELEGRAM

COL 3A

11

תמונה בעת שירותו הצבאי

עם חבריהם ליחידה יושב ריקטור וקסטר (בטרכו). החילים דאו בו מעין אח בוגר, שחביבם לציתת 17.

דואר רשמי	
בגדי צבאי נושא נספח	
טוויל 1965	טוויל 1965
דואר רשמי	דואר רשמי
הנחתת ביצור חתימות	
37312	37312
ממסד אקלים וטבילה	

דואר רשמי

לקביעות

20.12.65
בגדי צבאי נושא נספח
ממסד אקלים וטבילה

הנדונה: הודעה על החזרת מציאה לבעליים

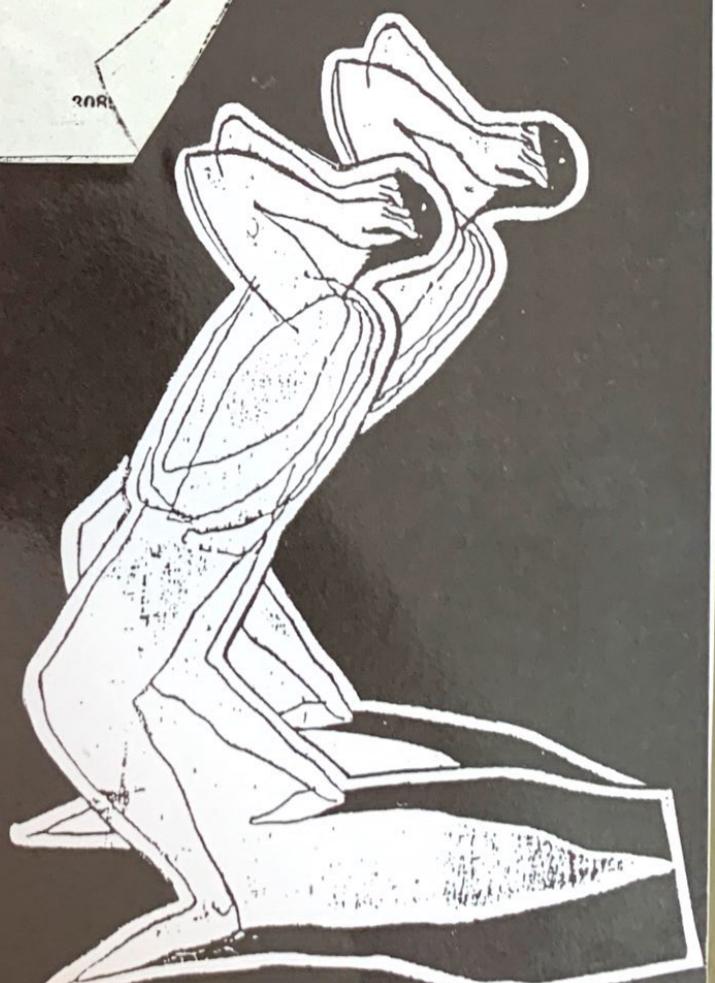
א/נ ג

הנוי להודיעך שהמציאת ג'ין ג'יימס א. ג'יימס ג'יימס
שנמסרה על ידו ביום 20.12.65 בתל אביב
בבכבוד רב
מ ג'אי-1/ט ג'יימס ג'יימס מארח שהוביית את בעלותו של הד

בכבוד רב,

6/6
מפקח היחידה

8-62-360/100

עיר הולדהו של ויקטור חיים ז'יל

קהיר. היא העיר הגדולה ביותר באפריקה ובמצרים התי臣ן, ואחת מהערים הגדולות בעולם. האתרים ההיסטוריים של קהיר המוסלמית הוכרזו כאתרי מורשת עולמית על ידי אונסק"ו בשנת 1979, והעיר שימשה כבירת התרבות הערבית הראשונה בשנת 1996.

בית ספר בו למד זיקטור חיים ז"ל

ארגון אורט העולמי הוא ארגון א-פוליטי, שלא למטרת רוח אש
פעל בעבר ובווהה ביותר ממאה מדינות. מטרתו של הארגון היא
הקניית חינוך והכשרה לנוער היהודי ברחבי עולם. ארגון אורט העולמי
הוא הגוף המתאים בין תתי-ארגוני ברשות הפעלים ב-58 ארצות
שונות. התקציב הגלובלי השנתי של אורט עבר את ה-250 מיליון
דולר. הפעולות של ארגון אורט נתמכת על ידי ממשלות וסוכנויות
ברחבי העולם, ועל ידי קרנות מתנות אשר נאספו על ידי תתי-
ארגוני בארצות השונות.

תנועה שבה השתתף

הנוער העובד והלומד היא תנועה נוער שיסודותיה בתנועת הנוער העובד, שהוקמה ב-1924 בארץ ישראל על ידי בני נוער עובדים שהתאגדו על מנת להגן על עבודתם וזכויותיהם. "הנוער העובד והלומד" (חברי תנועות אלו היו, בתקופה שלפני קום מדינת ישראל, כמחצית מחברי ההכשרות המגויסות לפלמ"ח). התנועה מהוותה היום את מעגל החיים הצעיר של תנועת דרום ישראל.

